

Kirkegraveren synger som Elvis

Kirsten Thorndahl

Tv-programmet "Godaften Danmark" hiver i den anledning graveren fra Storring Kirke i studiet fredag aften. Og hvis det lyder lidt mærkeligt, så er forklaringen, at graveren også er musikeren Karsten Holm, der for tre år siden gav den som The King på Svalegangens forestilling "Cooking With Elvis" og som nu har taget et decideret show om Elvis på sit repertoire.

Holm har selv stykket sit "Elvis show" sammen. En blanding af små monologer, hvor en 70-årig Presley ser tilbage på sit liv, og så en stribe af klassikerne i fortættet form. Med selvironi - Jeg vil gerne fremstå som en, der ikke bare er en kopi. Jeg prøver at lægge noget af mig selv i det, og inddrager også noget af Elvis' selvironi i teksterne. Elvis kunne faktisk være meget selvironisk på scenen. Desuden vil jeg gerne vise, hvad jeg selv kan med min stemme. Jeg vil helst ikke bare være en Elvis-nørd, der synger hans sange og tager på pilgrimsfærd til Memphis... Dem er der nok af, siger Karsten Holm, der allerede prøvede kræfter med genren i 1980'erne som sanger i festensemblet Mel & Shaky Legs.

Ideen til showet fik han, da skuespillerkollegerne fra Svalegangen opfordrede ham til at købe de kostumer, han havde båret i "Cooking With Elvis"-forestillingen. Dem kunne han sagtens få noget mere ud af, mente de.

Teatret ville dog ikke af med den hvide, rhinstens-tunge Las Vegas-dragt, som mange forbinder Elvis med. I stedet fik Karsten Holm lov til at købe den røde jumpsuit i 70'er-stil med tørklæde og guldsolbriller som selvskrevent tilbehør. Den har han siden suppleret med en lilla og pink rockabilly-smoking i 1950'er-stil, så hans show nu også tæller en lille omklædningssekvens - backstage vel at mærke.

- Jeg har været Elvis-fan, siden jeg var seks-syv år, fortæller Karsten Holm.

- Jeg var hjemme hos en kammerat, som spillede nogle af sin fars plader på grammofofonen, og da jeg hørte "Hounddog" var jeg solgt med det samme. Det var både selve musikken men også den der udstråling fra coveret - rød skjorte, det stålblå blik og hans sorte hår. Elvis farvede jo håret, fordi han gerne ville ligne Tony Curtis. Den rå stemme så mens Karsten Holms jævnaldrene i 1970'erne dyrkede Slade og The Sweet og den slags, så holdt Karsten Holm sig til Presley. I dag er hans pladesamling betragtelig:

- Men jeg behøver nu kun en udgave af de enkelt numre... Og det gør heller ikke noget, at jeg ikke har alle filmene. En overgang lavede han jo tre om året.

- *Hvad var det ved Elvis, der fangede dig og holdt dig fast, mens dine kammerater lyttede til helt andre ting?*

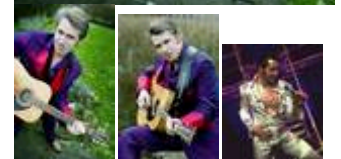
- Det var nok hans rå stemme. Jeg tror ikke, han havde nogen form for teoretisk indgang til sin musik, men han havde en rigtig god fornemmelse for, hvornår det var rigtigt, og for, hvordan det skulle lyde. I virkeligheden var han måske ikke verdens største sanger. Han synger nærmest lidt tegneserieagtigt og havde sine helt egne fraseringer, som han havde hugget fra country, blues, soul og gospel. Men der var en ærlighed i hans udtryk, og det er nok det, man falder for, når man hører ham. Jeg tror, han sang direkte fra sjælen, hvordan skulle han ellers kunne nå ud til så mange, som han gjorde, siger Karsten Holm, der også er fascineret af myten Elvis og alle hans iboende modsætninger. En taknemlig mand - Hans opvækst i fattige kår betød nok, at han var meget taknemlig over alt det, han endte med at få. Han var ikke en John Lennon, der stillede kritiske spørgsmål og gjorde oprør. Han tog imod det, han fik, samtidig med at han jo havde store mindreværdskomplekser. For eksempel gik han aldrig ud at spise, for han var flov over, at han ikke kunne spise ordentligt med kniv og gaffel, fortæller Karsten Holm.

I det hele taget blev det hurtigt sådan, at Elvis aldrig gik ud, men blev inde i sin egen lille verden fjernt fra det virkelige liv og hårdt dopet af medicin, der fik ham til at sove, til at vågne, til at føle sult og til at tabe sig. Ved obduktionen efter hans død, blev der fundet spor efter over 60 forskellige medicinpræparater i manden, der år forinden var blevet gjort til en af sit hjemlands frontfigurer i kampen mod stofmisbrug, påpeger Karsten Holm.

Den ironi fangede Elvis aldrig selv. Han var jo ikke på sprøjten - alle hans tabletter var ordineret af en læge.

- Jeg ved ikke, om Elvis savnede for eksempel at kunne gå en tur på gaden. Tom Jones, der kendte ham privat, blev en gang spurgt, hvorfor Elvis aldrig lagde sin rolle lidt på hylden og tog noget almindeligt tøj på og begav sig ud i verden, og han svarede, at intet lå Elvis fjernere. Han *nød* at være Elvis 24 timer i døgnet, fortæller Karsten Holm, der selv tæller Elvis Presley i den eksklusive klub af verdens helt store ikoner som Marilyn Monroe, James Dean og John Lennon.

- De hører sammen i deres himmel. Måske er der mange, der mener, at Elvis ikke når på højde med store teknisk dygtige sangere som Sinatra og Pavarotti, men for mig er han helt sin egen. Han gjorde det, han følte, passede til ham og det holdt han fast i. Vi andre har så kunnet stå og sunget i hårbørsten foran spejlet og leget, vi var ham... Og det har jeg så stadig mulighed for i en alder af 44, tilføjer Karsten Holm.

Karsten Holm vil hellere hylde end kopiere Elvis, når han optræder med sit solo-show, hvor han lader en 70-årig Elvis Presley se tilbage på sin karriere i en række små monologer, som Karsten Holm selv har skrevet. Foto: Helene Bagger

Fakta

Hvis Karsten Holm på tre minutter skal sætte en top fem over sine Elvis-favoritter sammen, så ser den sådan her ud:

"Hounddog"

"Jailhouse Rock"

"Can't Help Falling In Love"

"Burning Love" "Suspicious Minds"